

תת"ע 3252/11/15 - מדינת ישראל נגד חכמת ابو איוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3252-11-15 מדינת ישראל נ' ابو איוב
בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
חכמת ابو איוב
הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם, מר חכמת ابو איוב, הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית תוך כדי נהיגה וכשהרכב בתנועה בנגד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על פי הנטען בהודעת תשלום כס מיום 15.9.25, בסמוך לשעה 10:00, נаг הנאשם הרכב פרטיו תוצרת "פיאט", מס' רישיון 2925127, ברח' דרכ' ייחום 6 בנהירה, כשהוא עושה שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

טענות הצדדים

המאשימה טענה כי הנאשם אחז בפלאפון בידו הימנית, צמוד לאוזנו הימנית, במהלך הנהיגה.

הסגנור טען כי הנאשם לא דבר בטלפון בשעת הנהיגה ולהוכחת העניין הציג פلت שיחות מחברת הנייד, השיר לנאים לטענתה, לפיו, השיחה האחרונה שערכ מטלפון הנייד שלו הייתה בשעה 9:40 ואילו הדוח נרשם בשעה 10:00.

עד הבדיקה

עד תביעה ראשונה - רס"ר צחי עלמוני, ערך את המזהר הנלווה לדוח, ססומן 1/1.

במצר שרשם השוטר צחי נרשם כי במהלך סיור עם השוטר ועקבני, בגין, הבחינו הרכב מסווג "פיאט" שנפג בינו הנאשם, נושא מכיוון מערב למזרח, כשהוא אוחז במכשיר טלפון נייד ביד ימין ומצמידו לאוזן ימין ומשוחח בטלפון במהלך הנהיגה. השניים סימנו לנאים לעצור תוך שומרו עמו על קשר עין רצוף. הנאשם במשר מס' דקוטר סרב להציג את רישוון הנהיגה בתואנה כי הוא עובד משרד התחבורה והוסיף "מי אתם שתעצרו אותי". כשהתבקש להזדהות סרב במשר
עמוד 1

מס' דקוט. לבסוף הוציאו רשיון הנהיגה זהה. בעת מילוי המזכר הנאשם אים על השוטר ונעוצר.

השוטר צח שרטט בדיון סקיצה לעניין כיוון נסיעת הנאשם - ממערב למזרח - ומיקומה של הנידית (ת/2, ת/3).

כשנשאל בחקירה הנגידית על כיוון נסיעת הנאשם, שב וחזר על הרשות במצר ובסקיצה: "**ממערב למזרח**" (עמ' 4 לפרו, ש' 17) ובהמשך: "**חוור ואומר הנאשם הגיע מכיוון מערב למזרח**" (עמ' 5 לפרו, ש' 7, 12). כשנשאל האם יש עצים גדולים בכביש זהה, השיב בשלילה (עמ' 4, ש' 19).

בחקירתו הנגידית השיב לשאלת הסגנון כי המרחק בין הנידית לרכב הנאשם היה 5 מטרים.

כשנשאל באיזה צד ראה את הנאשם השיב: "**אני זוכר, את יד ימין של הנאשם, אני רואה**" (עמ' 5 לפרו, ש' 25). ובהמשך כשנשאל אם ראה אותו אוחז בטלפון השיב בחוב (שם, ש' 29).

כשנטען כי החלונות ברכב הנאשם היו כהים והחלון היה סגור השיב: "**לא היינו ניגשים לרכב כחלונות כהים בטענה שעבירה של דבר בטלפון**" (עמ' 6 לפרו, ש' 3). ובהמשך כשנטען כי המזכר שרשם אינו משקף את שארע בפועל השיב באופן נחרץ: "**משקף**" (שם, ש' 27).

כשעומת עם פלט השיחות מחברת פלאפון בו נזכרת השיחה האחורונה בשעה 9:40 בעוד שבדו"ח רשומה השעה 10:00 השיב: "**לקח יותר זמן לזהות אותו, עד שזיהינו אותו ועד שנעצר**" (עמ' 8 לפרו, ש' 16).

עד תביעה שני - רס"ר יניב וקנין, ערך את דוח ההזמנה לדין שסומן ת/4. העד שרטט סקיצה לעניין כיוון נסיעת הנאשם ומיקומה של הנידית (ת/5).

בדו"ח, אשר נכתב בשעה 10:00, נרשם כי השוטר הבין בנאשם, נוגג ברכבו, מכיוון מערב למזרח, מחזיק ביד ימין צמוד לאוזן ימין טלפון והוא לו לעצור בצד. הנאשם המשיך בנסיעתו ולא עצר. לאחר מס' מטרים נעצר בכביש. הוא סרב להזדהות ולהציג תעודה זהה. לבסוף הציג ונרשם הדוח. נרשם כי היה יום שימוש בהיר וראות טובה. בדברי הנהג נרשם: "תclf אני מחייב לכמה אנשים. אתם תוותו לי".

בחקירתו הנגידית כשנשאל השוטר יניב מה היה המרחק בין הנידית לרכבו השיב: "**כמה מטרים בודדים, להגדיל לך 7,5,10**" (עמ' 9, ש' 10).

כשנשאל האם ראה את הנאשם מחזיק פלאפון ביד ימין צמוד לאוזן ימין השיב בביטחון: "**נכון**" (שם, ש' 14) ובהמשך: "**תוק כדי נסעה אני קולט את כל הרכב ואת כל מה שקרה שם**" (שם, ש' 20).

כשנשאל כיצד ראה אותו החalon הקדמי היה בצביע כהה וסגור, השיב: "**הצלחתி לראות, גם דרך המששה הקדמי, ראיתי את כל הרכב. ראייתי אותו דרך המששה של הנידית ודרכו המששה של הנהג**" (שם, ש' 25-26). כשנאל האם ראה אותו דרך חalon קדמי שמאלי, חזר על דבריו והשיב: "**מי אמר שלא ראייתי את כל הרכב דרך המששה הנידית והחלון השמאלי לכואורה החalon המשמאלי של הנידית**" (שם ש' 29-28).

עד ההגנה

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם מסר כי לא דבר במהלך הנסיעה בטלפון. לטענתו, השוטר כלל לא ראה אותו בשל "רכבים ואוטובוסים" שהיו במקומות.

כשנשאל הנאשם האם הוא מודה שהוא סרב להזדהות לפני השוטרים השיב בחוב (עמ' 11 לפ"ר, ש' 8). לגבי כיוון נסיעתו השיב גם הוא כי נסע "**מערב למזרח**" (שם, ש' 5).

כשנשאל לגבי צבע החלונות ברכבו השיב כי החלונות מאחור הם בצבע שחור כהה "100%" ומהחלונות הקדמיים "20%". כשנשאל האם אפשר לראות את הנעשה בתחום הרכיב כשהחלון סגור השיב: "אפשר לראות מ 5 מטרים מה שקרה בתחום הרכיב" (עמ' 11 לפ"ר, ש' 17).

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשםתי מעדויותיהם לפני ולאחר שעינתי בחומריהם שהוצגו והוגשו, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי עובדות כתוב האישום הוכחו בפנוי.

שני עדי הتبיעה, השוטרים, מסרו עדות רציפה, אמונה ומהימנה. עדויותיהם המשלימות ומשתלבות זו בזו, כליהן: א. שני השוטרים שרטטו סקיצה זהה לעניין כיוון נסיעת הנאשם ומיקום הנידת ביחס אליו.

הشرطאים ת/2 ו - ת/3 שרטטו השוטר צחי והشرطoot שרטטו השוטר יניב (ת/5), בהם שורטטה היכן עמדה הנידת והיכן נסע הנאשם מתיאבבים עם האופן בו הבחינו השוטרים בעבירה, כפי שעולה מהדוח ומדוברם. שניהם העידו כי היו במרחק של כ - 5 מטרים מרכיב הנאשם וראו את הנאשם אווז ביד ימין את הטלפון צמוד לאוזן ימין. השוטר יניב מסר בעדותו כי מדובר ברחוב שהוא מכיר היטב (עמ' 9 לפ"ר, ש' 26).

ב. השוטר צחי רשם מזכיר מדויק לגבי האירוע ומסר עדות מפורטת לגביו. התרשםתי כי הוא זכר היטב את פרטי האירוע על אף שהלפו שנתיים מאז האירוע. הוא חזר בעדותו מס' פעמים כי ראה את הנאשם אווז בטלפון ביד ימינו צמוד לאוזנו הימנית.

ג. השוטר יניב מסר אף הוא בעדותו כי הבחן בכל המתרחש ברכבו של הנאשם, דרך החלונות.

ד. הסגנור הגיש פירוט שיותם לפיו הנאשם שוחח בטלפון הניד בשעה 9:40 וטען כי העובדה שבדו"ח רשומה השעה 10:00 מעידה כי הנאשם לא דבר בטלפון בשעה הנתענת.

נציין כי שני העדים מסרו כי ראו את הנאשם מחזיק בטלפון ביד ימין, צמוד לאוזנו הימנית, כשהוא בנהיגה, ודין בכך, בהתאם לתקנה 28(ב) כדי להרשו עבירה על שימוש בטלפון בזמן נהיגה, גם אם לא נערכה שיחת טלפון. מעבר לכך אין כל וודאות מהו מספר המני בו השתמש הנאשם במהלך האירוע, ומכאן שאין וודאות כי פירוט השיחות שהוצע שייר לטלפון אותו אווז הנאשם באירוע.

ה. גרסתו של הנאשם לא סתרה את גרסת השוטרים. ההפך, היא חיזקה ואיימתה אותה.

ה הנאשם מסר בעדותו כי חלונות רכבו הקדמיים כהים ברמה של 20% וניתן לראותם דרךם, במרחק של כ- 5 מטרים, את המתרחש ברכב. עדות זו משתלבת עם עדותם של השוטרים שמסרו כי ראו את המתרחש ברכבו של הנאשם מרחק זה, דרך השימוש הקדמי.

בנוסף, הנאשם העיד כי נסע ממערב למזרח ומסר כי כל אשר נרשם בדו"ח לגבי סרו בו להזדהות בפני השוטרים נכון, מלבד העובדה שדייבר בטלפון.

לפיכך, אני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם וקובעת כי הנאשם החזיק בידו את הפלפון הנכיד תוך כדי נהיגה ובתנוועה ובכך ביצע את העבירה המוחסת לו בכתוב האישום.

אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המוחוס לנายนם בכתב אישום. לפיכך אני מרשישה את הנאשם בעבירה של שימוש בפלפון נייד תוך נהיגה ובתנוועה ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

31354678313 המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לתביעה ולב"כ הנאשם עו"ד איב סובחי, ותזמןם לטיעונים לעונש ביום 9.11.17 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.